He found a receipt, etc.; - מצא שובר כולי וליחוש דלמא כתב ליתן בניסן כולי But let us be concerned perhaps he wrote to give it in *Neesohn*, etc.

Overview

The גמרא cites a ברייתא that when a כתובה of a כתובה (a document stating that the כתובה was paid up) was found. it depends;

if the woman admits that she wrote it (her כתובה was paid up), it should be returned to the husband (as proof that he paid the מתרא). The גמרא asks let us be concerned that perhaps the חשרי was written in ניסן, but he first paid her in the following (and that is when she actually gave him the שובר. The woman sold the (land which was designated as her) כתובה (between משרי and will present the תוספות שלא כדין from the כתובה from the תוספות שובר. Our תוספות שלא כדין השובר משנה משנה משנה משנה sher).

מוספות asks:

רבא בתרא דף קסז,א) דכותבין שובר לאשה¹ - And if you will say; let the גמרא ask the same question on the פרק גט פשוט in פרק גט פשוט in פרק גט פשוט in פרק גט פשוט. which states that we write a שובר for a woman even if the husband is not there, and the witnesses did not see any payment of the גמרא should ask how can we write it for her, there is the concern of שמא כתבה בניסן וכו' asks here.

תוספות anticipates a possible answer:

וכי תימא לא חיישינן אלא היכא שנפל ואתרע² -

And if you will say that generally we are not concerned (that 'שמא כתב בניסן וכו'), only where it was lost and became flawed, only then are we concerned –

תוספות rejects this answer

הא פריך לעיל (יב,ב) גבי כותבין שטר ללוה אף על גב דליכא ריעותא³ - But previously regarding the same משנה that 'we write a שטר for the לוה, without the מלה, the ממא כתב ללוות בניסן וכו' does ask, we should be concerned 'מלוה, the ממא כתב ללוות בניסן וכו' though there (by the loan) there is no flaw; it was not lost.

¹ See 'Thinking it over' # 1.

² Therefore in the משנה where we are writing the שובר, there is no concern for כתב בניסן וכו'; however in the ברייתא where the ממא lost, the ממא כתב בניסן שמא does ask שובר. However, תוספות rejects this answer.

³ Just as the מברא משבר, since in both cases it was not lost. See TIE מהא משטר הלואה footnote # 12; granted that by a 'regular' שטר we are not ששר for ממא כתב since there is no שטר שטר ללוה but nevertheless the מברא asks why כותבין שטר ללוה where there is this potential concern. Why not avoid it completely לכתחילה.

מוספות answers:

ויש לומר דמצי לדחויי בשטרי הקנאה⁴ -

And one can say the reason we do not ask regarding the משבה of שובר, because the גמרא could have deflected the question by saying that the משבר is discussing משבר הקנאה.

אבל הכא אי בשטרי הקנאה מיירי כי אין האשה מודה נמי יחזיר לבעל However here (in the מצא שובר of מצא שובר), if we are discussing שטרי הקנאה, therefore, even if the woman does not admit that she was paid, nevertheless, the אין האשה מודה should also be returned to the husband, however the אין האשה מודה states, החזיר לא לזה ולא לזה אין האשה מודה פיחוייר פיחויר אין האשה מודה אין האשה מודה אין האשה מודה פיחויר שני האשה מודה אין האשה מודה פיחויר בי אין האשה מודה אין האשה מודה פיחויר שני האשה מודה פיחויר שני האשה מודה פיחויר בי אין האשר בי אין האשה מודה פיחויר בי אין האשה מודה פיחויר בי אין האשר בי אין האשה מודה בי אין האשר בי אי

דאין אשה מודה משמע אפילו אינה אומרת שהוא מזויף $^{\circ}$ - דאין אשה מודה משמע אפילו אינה אומרת for the statement of 'אין האשה מודה' indicates even if she does not say that the is forged (which can be one meaning of אין האשה מודה) -

אלא אומרת שכתבה ליתן ולא נתנה ואומרת עתה אל תתנו לפי שנמלכה" But rather 'אין האשה מודה' means (also) that she says that she wrote the שובר with the intent to give it, but she did not give it, and she says now, 'do not give the שובר to my husband', because she reconsidered (perhaps because he did not pay), but if it is a שטר הקנאה it must be returned in any case. Therefore we cannot establish this שטר הקנאה.

תוספות supports his contention that אין האשה מודה means that she claims מלכה (not necessarily דומיא דמצא שוברין דמתניתין 8 דלא יחזיר שאני אומר כתובים היו ונמלך כולי: For presumably the case of the ברייתא is similar to the case of משנה mentioned in our מצא שובריך, that you do not return it, for we assume they were written, and he

4

⁴ See previously אג, and in י"בר רש"ר there אטר הקנאה. Basically in a שטר הקנאה שטר the writer of the שטר (by a loan, it is the הלו, and by a הטבר כתובה, the wife) obligates himself to transfer the rights to whatever the שטר states, even if the deal (meaning the loan or the מובר payment) never takes place. So therefore if the wife wrote the שטר הקנאה in the form of a מטר הקנאה, so she gave the husband the rights to the כתובה (field), whether he paid her the מטר הקנאה as of ניסן מוך לא ביסן מוך הקנאה. There is therefore no concern.

⁵ This is the answer the גמרא gave regarding כותבין שטר ללוה; the מרא (presumably) felt it was not necessary to ask the same question again regarding 'כותבין שובר לאשה וכו', since we can give the same answer of שטרי הקנאה. See 'Thinking it over' # 3.

⁶ If שטר הקנאה means that she claims it was מזיוף, then even it was a שטר it cannot be returned, since she claims it is forged; so there was no (הקנאה) שטר at all!

⁷ If אין האשה אין האשה ונמלכה means נמלכה; it still should be returned to the husband, for this is the power of a שטר, it is effective from the time of the signing, regardless if any action was taken (see footnote # 4).

⁸ אה, שוברים. Both the משנה and our ברייתא are discussing found שוברים, and in both places it states לא יחזיר. The משנה gives the reason of ממלך, so presumably the ברייתא of the ברייתא (when אין האשה מודה) is also because of ממוייף.

reconsidered, etc.

Summary

The משנה of שטרי שובר לאשה can be discussing שטרי הקנאה (therefore there is no concern of 'כתב בניסן, however our ברייתא cannot be discussing a שטר הקנאה (for if it were, why אין האשה מודה (since מולה).

Thinking it over

- 1. תוספות asks that the גמרא should ask this question of ניחוש שמא כתב בניסן ולא נתן עד אים אים אוט should ask this question of תשרי חוספות on the משנה איט which states כותבין שובר לאשה וכו'. Why did not תוספות ask that the אמר אמר אומר משנה should ask on our מצא וכו' שוברין לא יחזיר שאני אומר אומר אומר משנה אומר וכו' ונמלך עליהן, from which we infer אמר תנו נותנין, the question is how can we return it, let us be 'חושש שמא כתב בניסן וכו'!
- 2. Is a שובר for a כתובה given¹¹ publicly or privately?¹²
- 3. The גמרא גמרא asks 13 a question on the משנה (in גט גט which states גמרא), why are we not concerned שמא כתב בניסן מא מחל מרא מרא answers that the משנה is discussing מברא הקנאה. Our חוספות here answered that the reason the גמרא does not ask this question by כותבין שובר לאשה is because we could (also) answer בשטרי בשטרי Seemingly the גמרא had a choice to ask this question on either ruling; why did it ask on כותבין שטר ללוה as opposed to כותבין שובר לאשה (which is written first in that משנה)?!

⁹ See footnote # 1.

 $^{^{10}}$ See מהרש"א.

¹¹ See יט,א ד"ה ליחוש [TIE footnote # 13].

¹² See נחלת משה.

¹³ לעיל יב,ב. See footnote # 3.

¹⁴ See footnote # 5.